

„הארץ“, יום ג', 13.6

„מעריב“, יום ג', 13.6

לאתר שהורשע ברציחתן של 5 נשים וגבר
„בנו של סם“ נידון
ל-340 שנות מאסר

300 שנות
מאסר ל„בנו
של סאם“

„דבר“, יום ג', 13.6

„ידיעות אחרונות“, יום ג', 13.6

„בנו של סם“
ל-25 שנות מאסר

„בנו של סם“ נדון
ל-547 שנות מאסר

עיתונות חופשית

„מעריב“, יום ו', 9.6

„בגין אינו זקוק
לאומרי הן ולחנופה“

מפני שהוא גאון, זקוף-קומה, מנהיג
גדול כדא רבב, חכם ואמיץ-לב.

„דבר“, יום ו', 9.6

קצין משטרה במשפט מזרחי-„הארץ“:
ההרואין הוחדר לארץ ב-75
— רק נרקומן אחד נגמל ממנו

גופתו תוצג לקהל במוזיאון המישטרה

„הארץ“, יום ב', 12.6

מאז הפעלת חוק ההפלות

עלה מספר החיילות
המבקשות להפסיק הריון

הוכחה נוספת דל „דא ינום ודא יישן שומר ישראל“.

„מעריב“, יום ב', 12.6

„מהפך הצבע“ בטלוויזיה
עלול לעלות 22 מיליארד ל"י

המהפך: משחור-לבן לבן-שחור.

„דבר“, יום ה', 15.6

„מעריב“, יום ב', 12.6

נבון עלה על
קבר בן-גוריון

SEX על-כסא
למיליון קוראים:
800 אלף קופחו...

מה הוא עשה שם למעשה?

מתאים במיוחד לחברייכנסת.

לא זוכר, אבל הוא עזר לשכנע את פפה שיסכים להודות באשמה, לפי ההצעה ש' היתה לגבי מחיקת שני סעיפי-אישום. **השופטת:** אתה נוכח בשיחות-שיכ' נוע כאלה? שבהם גומאדי ניסה לשכנע את פפה? **רינון:** אני ידעתי שהוא הולך לדבר איתו בנושא הזה. **השופטת:** כן זה שמענו. אבל האם אתה, נניח, במעלית או במיטדרון... **רינון:** אני, אישית, לא הייתי נוכח. היתה לי שיחה איתו (עם גומאדי) ואחר כך הוא הלך. אמרתי לו תנסה אתה, יותר נכון... **השופטת:** ההצעה היתה מצידך. השבת שזה דבר טוב שהוא יודה? **רינון:** כן. **השופטת:** מה היה הקושי לשכנע אותו? למה היה צריך כל-כך הרבה משכנעים? **רינון:** הוא חשב שהעונש יהיה כל-כך חמור, שמוטב לנהל את התיק עד הסוף והוא האמין, כל הזמן האמין, שהוא

באותו זמן אני הכרתי את אבי ולנטין, שהוא גם היה מעוניין, והוא גם היה איתי בקשר כל הזמן, וניסיתי לזמן פגישה בין אבי ולנטין ובין פפה (רוקנשטין) בבית-הכלא ברמלה. היות ולא הצלחנו לקבל אישור לכניסתו של אבי ולנטין לבית-הכלא, אז הוא נלווה אלי. זאת אומרת, מראש לא ידענו שהוא לא יכול להיכנס. אז הוא נלווה אלי במכונית, ואני סיפרתי את זה לפפה... **ליבליך:** ולא נתנו לו להיכנס? **רינון:** לא נתנו לו להיכנס, הוא המ' תין במכונית. אני סיפרתי לפפה שהבאתי את אבי ולנטין לפי בקשתו, ואם יש לו מה לספר שימסור לי אינפורמציה, ואני אעביר אותה לאבי ולנטין, כי זאת היתה מישאלתו. ואז הוא ישב איתי וגילגל בפני מיספר סיפורים, מיספר מיקרים, מיספר אירועים שהוא קשר בהם כל מיני אנשים. במיוחד האינטרס שלו היה לגבי בצל-אל מירוחי, היות ובצאלאל מירוחי היה כר אילו הפרטנר שלו, היריב שלו בתיק ה-

תובע מירוחי עם פרקדטיו כספי וכחן
מה נאמר במאמר בחצות?

פילי, וכשיצאתי החוצה, אז תוך כדי נסיעה סיפרתי לאבי ולנטין כל מה ש' שמעתי מפי פפה, והוא רשם באותו זמן רישום בכתב-יד של כל הדברים. **השופטת:** מה היה הרעיון, שהוא יספר מה שידוע לו על מירוחי, כדי להקל בדניו, או מה? **רינון:** הוא טען, כביכול, שבצאלאל מירוחי זה לא סתם אדם שהוא ניסה לשדוד אותו, אלא בצאלאל מירוחי זה אדם שמקורב לעניינים, שהוא היה קשור בהם במשך כל העבר שלו בתור עבריין, ואז הוא רצה לומר, רכותי — אי-אפשר לסי מוך על עדותו של בצאלאל מירוחי, הוא לא אדם מהימן, הוא אדם שקשור לכל מיני מעשים פליליים, ולכן אין להאמין לו. וזה צריך להביא לידיעת בית-הדין. והוא בחר בדרך הזאת של העיתונות, שזה יגיע בצורה עקיפה לבית-הדין. **הדברים האלה.** **ליבליך:** הוא גם טען שהכסף שהוא ניסה לשחוט למעשה מגיע לו? **רינון:** זה הוא טען במישטרה אני מבין, בעדות שלו במישטרה. **ליבליך:** מר ולנטין רשם את הדברים האלה מפיך? **השופטת:** לא! לא! לא! **ליבליך:** אתה סיפרת למר ולנטין, מר ולנטין רשם בזמן שאתה סיפר לו? **רינון:** כן, תוך כדי נסיעה.

■ ■ ■

השופטת: הוא (גומאדי) — רחמים אהרונים — הראה עניין בזה שפפה יודה ב' אשמה? **רינון:** כן, הוא יעץ שפפה יודה ב' אשמה, והוא גם שוחח עם פפה באולם בית-המשפט, נדמה לי אפילו שזה היה בתוך האולם או בתא של המעלית, אני